

שקר הסטטוס קוו

ההשתלטות האסלאמית בהר הבית
ואובדן הריבונות הישראלית

Sharon
GABAY

אמריצו
בונים חברה ציונית

אזרחי קנדה
למען זכויותיהם
החשפסיות
של ישראל

תמונת מצב - 2020, תש"ף ירושלים

דובר התנועה האסלאמית הצפונית,
השיח' האשם עבד אל-רחמן מחאג'נה:

"בדוקטרינת התנועה האסלאמית,
'אל-אקצא' הנו ציר מתוכנן,
עליו נבנה את מאבקנו."

מטרתה העיקריות של "אם תרצו"

הן לפעול למען התחדשות השיח, ההגות והאידיאולוגיה
הציונית, להבטחת עתידם של העם היהודי ומדינת ישראל
ולקידום החברה הישראלית אל מול האתגרים שבפניה.

הספרון הוכן בשיתוף עם ארגון

"אזרחי קנדה למען זכויותיה המשפטיות של ישראל".

כל הזכויות שמורות לתנועת אם תרצו
מחקר וכתביה מדעית: ד"ר יחיאל שבי
עריכת תוכן: תום ניסני, אלון שוורצר, מתן פלג, טמיר ברעם
עיצוב, עימוד והכנה לדפוס: סטודיו פטל
צילום תמונת כריכה: שרון גבאי

כדי שהמידע בחוברת זו יהיה מדויק, נודה לכל מי שיש בידיו מידע נוסף להביאו
לידיעתנו. אם ידרשו תיקונים בעקבות מידע שיתקבל, נדאג לעדכן אותם במהירות
ולנסות ליידע את מי שנחשף למידע הקודם.
משום שמדובר במידע ותכנים אשר עשויים להשתנות בן רגע - המבקש להסתמך
על המידע האמור עושה זאת על אחריותו בלבד.

תוכן עניינים

7	הקדמה: ד"ר מרדכי קידר
9	פתיחה.....
11	פרק א': רקע: הכיבוש הזוחל
15	פרק ב': בניית מיתוס אל-אקצא ושלילת ההיסטוריה היהודית בהר הבית. .
23	פרק ג': הצרת צעדיו של הציבור הלא-מוסלמי בהר הבית
25	פרק ד': ההשתלטות הפיזית הזוחלת על כל מתחם הר הבית
32	מקרה בוחן: ההשתלטות על מתחם שער הרחמים
37	פרק ה': חורים שחורים
39	פרק ו': בוך טורקי - מי הם הגורמים הפועלים כיום בשטח ההר.
49	סיכום והמלצות
52	רשימת מקורות
55	נספחים.....

הקדמה:

ד"ר מרדכי קידר

המאבק על ירושלים - על מה ולמה?

חוברת זאת מציגה באופן מוחשי את המאבק על ירושלים, שעל פניו נראה כמאבק שמצידו האחד ניצבת ישראל הרואה בירושלים את בירתה הדתית והלאומית, שההיסטוריה המתועדת אצלנו ואצל אחרים מוכיחה זאת ללא צל של ספק. מנגד נמצאים השכנים, הקרובים והרחוקים יותר, המערערים על כך. עוצמת הבעיה נובעת מהעובדה שמאבק זה אינו רק טריטוריאלי, לאומי, משפטי ופוליטי, אלא עמוק הרבה יותר, שכן הוא יונק את האנרגיות העצומות שלו אצלנו מדתנו היהודית, ואצלם מדתם האסלאמית. על פי האסלאם, היהדות היא "דין אלבאטל", "דת השקר" שאיבדה את תוקפה, ואילו האסלאם הוא "דין אלחק", "דת האמת", היחידה בעולם. לכן אין שום משמעות לקדושתה של ירושלים ליהדות, שכן דת זו בטלה מן העולם. על פי הגישה האסלאמית, היהודים אינם עם אלא קהילות שכל אחת מהן שייכת לאומה שבה חייתה באלפיים השנים האחרונות, ומכיוון שאין "עם יהודי" אין סיבה להקים מדינה עבור עם לא קיים זה, ולכן אין גם צורך שתהיה לו עיר בירה.

על פי האסלאם, ארץ ישראל כולה מקודשת לאסלאם במעמד של "וקף", וזאת החל מהמאה השביעית לספירה, עת נכבשה הארץ על ידי צבא האסלאם בימי הח'ליף עומר בן אלח'טאב.

פתיחה

מתחם הר הבית שוכן בשטח בן 144 דונמים, בלב העיר העתיקה של ירושלים, בירת הנצח של העם היהודי.

במהלך עשרות השנים שחלפו מאז שחרור הר הבית בשנת תשכ"ז 1967, חווה המקום שינויים רבים ותכופים, ובניגוד למה שהרגילו את הציבור הישראלי לחשוב, "הסטטוס קוו" בהר הוא למעשה, ההיפך הגמור מ"סטטוס קוו".

הר הבית, למרות היותו המקום המקודש ביותר לעם ישראל, אשר נמצא בנוסף בלב בירת המדינה מהווה מוקד לבחישה מדינית ופוליטית של גורמים זרים רבים החומדים את השליטה בהר, מטעמים לאומיים ודתיים. ממלכת ירדן, הרשות הפלסטינית, טורקיה, קטאר, תנועת האחים המוסלמים בישראל, תנועת האחים המוסלמים העולמית, ארגון הטרור חמאס ועוד. אלו בוחשים בנעשה יחד ולחוד במטרה לכרסם ככל האפשר בריבונותה של מדינת ישראל על ההר, תוך חתירה להשתלטות על מתחם הר הבית בדרכים שונות.

בספרון זה נכוון את הזרקור לעבר מגמת הכרסום הקבועה, והשתלטות גורמי האסלאם הקיצוני על המבנים הרבים בהר הבית. תופעה המתבצעת באופן שיטתי ועקבי, תוך הפעלת אמצעים המרתיעים את הרשויות הישראליות מלהגיב ולעצור את התהליכים המדוברים.

אחד הכלים המושקעים ביותר בשטח, להרחקת והדרת הציבור היהודי וגורמי מדינת ישראל הרשמיים מהר הבית הוא תעמולה. מסעות הסתה נגד ישראל, תוך יצירת "אמיתות" שקריות והפצת

ומכיוון שאין דרך להוציא אדמת "וקף" מתחום האסלאם, אין שום היתר להקים עליה מדינה יהודית עצמאית, ובמיוחד כאשר על פי השריעה האסלאמית היהודים חייבים לחיות תחת שלטון האסלאם במעמד "אהל ד'ימה", "בני חסות" עם זכויות מוגבלות בלבד.

בנוסף, ירושלים קודשה על ידי שושלת בני אומיה בשלהי המאה השביעית כמקום עליה לרגל במקום מכה, בשל מרידה שפרצה במכה בשנת 682 לספירה, והמורדים מנעו מבני אומיה לבוא למכה לחג' למשך כעשר שנים. כל הסיפורים על ירושלים הנמצאים בחדית' (התורה שבעל פה) האסלאמי הומצאו וחוברו באותם ימים, ויוחסו למוחמד נביא האסלאם שמת חמישים שנה קודם לכן. מכאן נובעת קדושת ירושלים באסלאם.

קיומה של מדינת ישראל ואחיזתה בירושלים כעיר בירתה, מהווה אתגר לכל הטענות האסלאמיות הללו, ולכן בסיס המאבק על ארץ ישראל וירושלים הוא הערעור שקיום מדיני יהודי זה מציב על אכסיומות אסלאמיות חשובות ביותר. המאבק של שכנינו נגד שליטתנו בארצנו בכלל, בירושלים בפרט ובהר הבית במיוחד, נובע מתחושת האיום הזו על האסלאם כדת שבאה לעולם כדי לבטל את היהדות ולרשת את מקומה.

חוברת זו עושה שרות חשוב לקורא בסקירת הפעולות שמבצעים שכנינו מתוך המוטיבציה הדתית המתוארת כאן. יבורכו החברים בתנועת "אם תרצו" על פועלם הברוך הזה.

פרק א': רקע: הכיבוש הזוחל

מיתוסים שנועדו להאדיר את מעמדו של הר הבית באסלאם (כיום, מסגד אלאקצא, בעבר חראם-אלשריף, בפיהם של הערבים). ברבות השנים הצליחו למחוק מן התודעה הערבית אפילו את העובדה שאי פעם התקיים בית מקדש יהודי בהר הבית! זו הסיבה שיותר ויותר אנשי הלכה מוסלמיים ואף אנשי אקדמיה ערבים מצמידים כיום לכל הקשר או ציון של בית המקדש את המושג- "אל מזעום". פירושו "המתימר", "המדומיין" או "הנטען שקיים, לכאורה".

כך המציאות מוכיחה שאם ישראל לא תשלוט בהר, האיסלאם הקיצוני יעשה זאת. אין ריק.

מאז שנת 1996, אנו חווים גל מסיבי של פגיעה בהר הבית מצד גורמים אסלאמיים שונים. עד לשנה זו התקיים בהר מסגד אחד, מסגד אל אקצא השוכן בצדו הדרומי של הר הבית, מקום בו שכן בימי בית שני מתחם הסטווים המלכותיים.¹ מאז, ישנה השתלטות על כל מרחב פנוי בהר ו"אסלום" החללים השונים, במטרה לייצר כמה שיותר מקומות בשטח הר הבית בהם הצד הישראלי לא יוכל להשתמש, להגיע אליו או לדרוך בו. כך, מתחם שערי חולדה התת קרקעי ששימש מקום התכנסות למאות אלפי עולי רגל יהודים בתקופת בית שני הפך בשנת 1998 למסגד בשם אלאקצא אל קדימה.² מתחם אורוות שלמה או החללים התת קרקעיים בעלי הקימרונות או הכיפין (הכיפות) כפי שכינהו יוסף בן מתתיהו וכפי שמוזכר במשנה במסכת מידות, הפך מאז שנת 1996 תוך כדי פגיעה קשה בעתיקות הר הבית למסגד ענק מאין כמוהו, "אלמרוואני", המשמש מקום תפילה לעשרות אלפי מוסלמים.

1 <https://archaeology.tau.ac.il/wp-content/uploads/2015/03/4.-%D7%A4%D7%9C%D7%92-%D7%91%D7%A8%D7%A7%D7%AA-%D7%94%D7%A1%D7%98%D7%99%D7%95-%D7%94%D7%9E%D7%9C%D7%9B%D7%95%D7%AA%D7%99.pdf>
2 <https://www.israelhayom.co.il/article/152107>

מתחם שער הרחמים, שבפברואר 2019 עבר השתלטות כוחנית של גורמים איסלאמיים שהפכו אותו ל"מצלא" - מקום תפילה שאינו מסגד.³

גם בתחום החינוך חולש הווקף, באמצעות בתי הספר שלו הפועלים במבניהן של מדרסות מהתקופה הממלוכית והעות'מאנית, על צפון ההר ומערבו.

לטובת הקמת מתחמי התפילה הללו, ובאצטלה של פינוי מקום למתפללים המוסלמים, התבצעו פעולות חפירה כבדות ואכזריות במתחם העילי ובמתחמים התת קרקעיים של ההר. העפר הרב המשובץ בשרידים ארכיאולוגיים חשובים מתקופת בתי המקדש הראשון והשני, הועמס על אלפי משאיות, והושלך בנחל קדרון. פעולה זו נועדה להביא למחיקת העבר היהודי של ההר ותו לא. שכן, גם כך על ההר יכולים להתפלל בכל רגע נתון רבע מיליון מוסלמים לפחות. גם בחגים המוסלמים לא מתפללים בשטחו יותר מכמה עשרות אלפים, קל וחומר, בימי חול, בהם לא מתפללים בשטחו, יותר מכמה מאות או אלפים. נתון זה מבהיר שפינוי מקום למתפללים המוסלמים איננו אלא תירוץ המצוץ מן האצבע שמטרתו כאמור דחיקת ישראל החוצה. שעל אחר שעל, ממגרים ראשי הווקף את המרחב הפנוי בהר ומאסלמים אותו.

גם המתים מהווים שחקן לגיטימי בכיבוש ההר מן היהודים. בעניין שער הרחמים חשוב לציין שמאז תקופות הכיבוש המוסלמי המוקדמת בירושלים, התלוננו היהודים על כך שהמקום הפך לבית קברות במטרה למנוע את ביאת המשיח. שכן על-פי האמונה היהודית המשיח כהן ולכן לא יוכל לעבור בתוך בית קברות. מאז ועד היום נשמרת חשיבותו של בית הקברות המוסלמי הנ"ל בקרב הערבים. מלך ירדן, עבדאללה הראשון, אשר נרצח בהר הבית על ידי פלסטיני בשנת 1951, נקבר גם בשטח ההר. בשנת 2001, נקבר פייסל עבד אל-חסייני הממונה על ענייני ירושלים ברשות הפלסטינית גם הוא בבית הקברות של שער הרחמים. זאת למרות עתירות לבג"ץ וניסיונות למנוע זאת. פייסל, שהיה ממנהיגי אש"ף הבולטים בשנות ה-90 הגדיר את הסכם אוסלו כסוס טרויאני שיביא לניצחון ערבי על ישראל. ממשלת ישראל מקבלת בשוויון נפש את הפעולות הללו המתבצעות בשנים האחרונות, שמתבטאות בין השאר בשינוי שמו של מתחם ההר מהחרם אל-שריף- המקום המכובד, למסגד אלאקצא, לכל שטח הר הבית, עם כל המשמעות האדירה הנלווית לכך. בכך הופך המקום ממתחם מכובד ומקודש באופן כללי, למסגד שהוא מקום קדוש למוסלמים בלבד. גופים שונים בקרב העולם האסלאמי והערבי, ובראשם אנשי האחים המוסלמים לענפיהם השונים, משתמשים בכוחה של הדת בקרב הציבור המוסלמי, ובמעמדו של שטח הר הבית, החרם אל-שריף, כדי לתמוך במאבק הלאומי הפלסטיני. הם רותמים את המקום המקודש לצרכיהם: התנועות האסלאמיות עושות שימוש בכוחו של המסגד כמקום כינוס חברתי-קהילתי אקס-טריטוריאלי לצורך שיווק משנתן הפוליטית;

פרק ב': בניית מיתוס אל-אקצא ושלילת ההיסטוריה היהודית בהר הבית

האסלאם אינו מכיר במונח "מקום קדוש" כמיועד למקום גיאוגרפי פיזי מוגדר, בראותו בקדושה עניין שברוח. למקום הפולחן אין קדושה בפני עצמו, אלא לשם תפילה לאל. יחד עם זאת, נודעת קדושה מיוחדת למקומות מסוימים, על-פי מדרג מסוים שהתהווה במהלך ההיסטוריה. המקום הקדוש ביותר לאסלאם הסוני הוא מסגד אל-חראם (המסגד המקודש) שבמכה אשר בשטחו אסור לבצע מעשי הרג. המקום השני בקדושתו הוא מסגד א-נבי (מסגד הנביא) בעיר אל-מדינה. הקדושה השלישית בחשיבותה ניתנה לירושלים, לאחר שבתחילה הנביא מוחמד ניסה לשכנע את המוסלמים הראשונים לפנות לכיוון ירושלים ככיוון התפילה (קבלה, בערבית) אך נכשל בכך. בהמשך התפתחה המסורת שייחסה לירושלים את המקום אליו הוסע הנביא מוחמד במסע הלילה מביתו שבמכה (אל-אסרא) ואשר ממנו הועלה לשמים (אל-מעראג'), מסורת שחיזקה את מעמדה של ירושלים

שמו של המסגד המרכזי בארץ בהא הידיעה מנוצל עד תום במערכת של מטאפורות ודימויים לטובת העניין הלאומי. כוחו ושמו של אל-אקצא מקושרים לפסטיבלים, לאגודות ולכל עניין שיכול לתרום להצלחת המאבק נגד ישראל.

מה עומד מאחורי טיפוח ההר כולו כמרכז דתי אסלאמי? מדוע שטחים נכבדים ברחבה המזרחית והמערבית של ההר משמשים לקבורת מוסלמים? האם מדובר במסורת דתית בלבד, שמא מדובר ב"תסיס א-דין" - פוליטיזציה של הדת, ורתימתה לצורכי קידום המאבק הלאומי הישראלי-פלסטיני?

האם מדינת ישראל נרדמה בשמירה ולא מזהה את התהליכים המסוכנים לריבונותה בהר הבית? ומהן ההשלכות של חוסר ההבנה הזו?

כבר עכשיו נציין כי השימוש בטענת "הפגיעה באל-אקצא" לטובת המאבק, הנה החלטה אסטרטגית מבחינת המתנגדים ליישוב היהודי המתחדש, ובהמשך נגד מדינת ישראל. בוודאי בעיני אנשי תנועת "האחים המוסלמים" בארץ ובעולם. העניין משתמע מדבריו של דובר התנועה האסלאמית הצפונית, שהוצאה אל מחוץ לחוק לאחרונה, השיח' האשם עבד אל-רחמן מחאג'נה: "בדוקטרינת התנועה האסלאמית, 'אל-אקצא' הנו ציר מתוכנן, עליו נבנה את מאבקנו."